

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/39/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613202384
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613202384.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 98, IČO: 31 341 438, právne zastúpeného: NITSCHNEIDER & PARTNERS, advokátskou kanceláriou s.r.o., so sídlom v Bratislave, Cintorínska 3/A, IČO: 35 874 465, proti žalovanému: G.. A. O., A.. XX. XX. XXXX, W. Q. D. M., Q. C. XX/XX, právne zastúpeného: JUDr. Milanom Vavrekom, advokátom so sídlom v Liesku, Tichá 590, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 2.872,58 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 337,21 eur na účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. Milana Vavreka, advokáta so sídlom v Liesku, Tichá 590, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohoto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 12. 03. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanému splnenia povinnosti zaplatiť sumu 2.872,58 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 02. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca je obchodnou spoločnosťou zaoberajúcou sa financovaním motorových vozidiel. Účastníci konania uzatvorili dňa 14. 12. 2009 zmluvu o AutoKredite č. 695559, ktorou založili vzájomný záväzkovo-právny vzťah. Na základe vzniknutého záväzkovo-právneho vzťahu poskytol žalobca žalovanému účelový úver vo výške 15.648,49 eur s dobou splatnosti 60 mesiacov a výškou ročnej percentuálnej miery nákladov 16,69 % a účelovo určený na financovanie časti obstarávacej ceny motorového vozidla zn. ŠKODA Yeti Advantage, rok výroby 2009, zdvihový objem 1798 ccm, 118 kW. Povinnosťou žalovaného bolo uhrádzať pravidelné mesačné splátky vo výške 460,08 eur vrátane DPH. Na zabezpečenie svojho záväzku uzavreli účastníci konania dňa 14. 12. 2009 zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 695559, ktorou žalovaný previedol na žalobcu vlastnícke právo k predmetu financovania. Žalovaný sa v zmysle čl. VII. ods. 2 bod 1 všeobecných zmluvných podmienok (VZP) dostal do omeškania s úhradou splátky po dobu viac ako 10 dní, z tohto dôvodu žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 04. 04. 2011, že sa týmto dňom stal splatným celý úver podľa zmluvy. Žalobca zároveň žalovaného upovedomil o skutočnosti, že pokiaľ nezaplatí dlžnú sumu, žalobca si uplatní zabezpečovací prevod práva. Nakoľko zo strany žalovaného nebola dlžná suma zaplatená ani v dodatočnej lehote, ktorá bola žalovanému zo strany žalobcu poskytnutá, žalobca pristúpil prostredníctvom externej agentúry k odobratiu predmetu financovania. Právnym dôsledkom predčasného ukončenia zmluvy a predčasnej splatnosti úveru vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi sumu, ktorá bola podrobne vyčíslená vo vyznení o vysporiadaní pohľadávky veriteľa po predčasnej splatnosti úveru podľa zmluvy, ktorú žalobca vystavil žalovanému dňa 16. 01. 2012, pričom táto pozostáva z nasledovných čiastkových súm: žalobca vyčísil nárok voči žalovanému v celkovej sume 18.063,08 eur, ktorá pozostáva z dlžnej čiastky

splatnej ku dňu stanovenia úveru splatným v sume 920,16 eur, z nesplatnej časti istiny v sume 12.389,28 eur, zo zmluvnej pokuty za predčasné ukončenie zmluvy vo výške 1.607,79 eur, z nákladov žalobcu spojených so zaistením vozidla a realizáciou predaja v sume 614,10 eur a zo sumy DPH z ceny predmetu financovania vo výške 2.531,75 eur. Nárok žalovaného voči žalobcovi bol vyčíslený žalobcom v sume 15.190,50 eur predstavujúci výnos z predaja predmetu financovania. Výsledné započítanie nárokov predstavuje sumu 2.872,58 eur, t. j. výšku žalovanej sumy. Prvou z uplatnených súm je dlh žalovaného na splátkach, ktorý dosahuje sumu 920,16 eur (dve splátky). Právny nárok na úhradu predmetnej sumy odvodil žalobca od ustanovenia čl. VI. ods. 1 VZP a čl. VII ods. 5 VZP. Druhou z uplatnených súm je nesplatná časť istiny, t. j. rozdiel medzi istinou za celé obdobie úveru vo výške 15.648,49 eur a súčtom častí splatnej istiny do predčasného ukončenia zmluvy vo výške 3.259,21 eur, teda ide o sumu 12.389,28 eur. Ako tretiu nárokovanú čiastku uviedol žalobca zmluvnú pokutu za predčasné ukončenie zmluvy v zmysle čl. VII ods. 5 VZP vo výške 1.607,74 eur, ktorá sa vypočíta ako rozdiel medzi čistou súčasnou hodnotou súčtu splátok, t. j. splátky odo dňa stanovenia úveru splatným do dňa riadnej splatnosti úveru odúročené ročným BRIBIDom/12 a nesplatenej časti istiny. Ako štvrtú nárokovanú čiastku uviedol žalobca náklady spojené so zaistením predmetu financovania a realizáciou predaja. V zmysle čl. VII ods. 5 VZP ide o náklady, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s odobratím predmetu financovania (faktúra č. 1100201 spoločnosti LUBRA s.r.o., položka žalovaného), s prepisom predmetu financovania (faktúra č. 110098 spoločnosti Norbert Ciller - NMR, s.r.o.) a s vypracovaním znaleckého posudku (faktúra č. 81/2011 G.. U. M.). Piatou uplatnenou čiastkou je daň z pridanej hodnoty (DPH) z ceny predmetu financovania v zmysle zákona č. 222/2004 Z. z. vo výške 2.531,75 eur. Nakoľko predmet financovania bol odpredaný, o sumu kúpnej ceny za jeho odpredaj bola dlžná suma žalovaného voči žalobcovi znížená. Výsledkom zápočtu uvedených pohľadávok bola pohľadávka žalobcu voči žalovanému vo výške 2.872,58 eur. Žalobca si uplatňuje úroky z omeškania od 01. 02. 2012, nakoľko pred týmto dátumom márne uplynula lehota 14 dní na plnenie, ktorú žalobca žalovanému poskytol vo finančnom vyrovnaní vystavenom dňa 16. 01. 2012.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 01. 2014, č. k. 5C/39/2013 - 73 súd neschválil zmier uzavretý medzi žalobcom a žalovaným dňa 22. 08. 2013, podľa ktorého sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2.872,58 eur, sumu 17,20 eur predstavujúcu 10 % zaplateného súdneho poplatku a sumu 285,64 eur predstavujúcu trovy právneho zastúpenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 200,- eur, splatné k 30. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. V prípade, ak žalovaný neuhradí čo i len jednu splátku riadne a včas, stáva sa celý nesplatený dlh zročným naraz vrátane úroku z omeškania vo výške 5,75 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom sa stal zročným celý dlh až do zaplatenia. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 09. 04. 2014.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami, a to zmluvou o AutoKredite, všeobecnými zmluvnými podmienkami, zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, protokolom o odovzdaní a prevzatí vozidla, zákazkovým listom, oznámením o predčasnej splatnosti úveru, oznámením o účtovaní poplatkov, oznámením o uplatnení zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, správou o priebehu šetrenia, protokolom o prevzatí vozidla, znaleckým posudkom, vyrozumením o vysporiadaní pohľadávky, prehľadom splátok, listinou označenou ako výpočet nesplatnej časti istiny, splátkovým kalendárom, faktúrami a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní predniesol, že sa v plnom rozsahu pridriavajú odôvodnenia rozhodnutia súdu, ktorým nebol schválený súdny zmier, a to predovšetkým v časti zmluvnej pokuty, rovnako aj pokiaľ ide o náklady, ktoré si uplatnil žalobca voči žalovanému. Tieto považujú za účelové a tendenčné, s cieľom zvýšiť zisk žalobcu prostredníctvom týchto nákladov. Podľa protokolu o prevzatí vozidla, ktoré bolo odovzdané v Liptovskom Mikuláši, toto nevykazovalo v tom čase žiadne vady a škrabance. Po uplynutí jedného mesiaca, kedy bol vypracovaný znalecký posudok, za účelom ohodnotenia vozidla z obsahu posudku vyplýva, že auto má škrabance, čo viedlo k zníženiu ceny vozidla. Namietajú tiež skutočnosť, že suma DPH je uplatňovaná aj zo zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta je neakceptovateľná. Nerozporujú dlžnú čiastku splatnú ku dňu stanovenia úveru splatným vo výške 920,16 eur, ani nesplattnú časť istiny v sume 12.389,28 eur. Náklady žalobcu spojené so zaistením vozidla a

realizáciou predaja vo výške 614,10 eur rozporujú v celom rozsahu, nakoľko k nim nemuselo dôjsť. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

Dňa 14. 12. 2009 uzatvorili účastníci konania zmluvu o AutoKredite č. 695559, na základe ktorej bolo predmetom financovania motorové vozidlo značky Škoda Yeti Advantage. Žalobca poskytol žalovanému účelový úver vo výške 15.648,49 eur s dobou splatnosti 60 mesiacov a výškou ročnej percentuálnej miery nákladov 16,69 % a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v splátkach vo výške 368,18 eur, v počte splátok 60. Kúpna cena nadobúdaného motorového vozidla bola dohodnutá vo výške 22.354,99 eur a žalovaný vopred uhradil časť kúpnej ceny 6.706,50 eur. Podľa čl. VII bod 5 všeobecných zmluvných podmienok zmluvy o AutoKredite, v prípade, že veriteľ stanoví úver predčasne splatným, je veriteľ oprávnený požadovať od klienta úhradu:

- splátok a ostatných peňažných pohľadávok veriteľa (najmä pohľadávky podľa čl. VI ods. 11) splatných pred stanovením úveru splatným a neuhradených klientom,
- nesplatennej časti istiny veriteľovej pohľadávky,
- zmluvnej pokuty, ktorej výška sa určí nasledovne: čistá súčasná hodnota súčtu splátok odo dňa stanovenia úveru splatným do dňa riadnej splatnosti úveru, diskontovaná (počítaná) s 1 - ročným EURIBORom platným v deň stanovenia úveru splatným, ponížená o hodnotu nesplatennej istiny,
- všetkých nákladov veriteľa súvisiacich so stanovením úveru splatným, a to najmä náklady na prehlásenie predmetu financovania, sprostredkovanie predaja predmetu financovania, odťah, parkovné atď.,
- iných zmluvných pokút a sankcií podľa tejto zmluvy,
- sumy dane z pridanej hodnoty z ceny predmetu financovania, ktorú je povinný veriteľ v prípade uplatnenia zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k predmetu financovania uhradiť,
- sumy prípadného poistného na poistenie predmetu financovania (PZP a havarijné poistenie), v prípade zákonnej povinnosti jeho platenia veriteľom.

Dňa 14. 12. 2009 účastníci konania uzatvorili zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 695559, na základe ktorej žalovaný na zabezpečenie svojho záväzku voči žalobcovi na vrátenie, na základe zmluvy poskytnutého úveru a na zaplatenie príslušenstva a ďalších pohľadávok, na ktoré žalobcovi vznikol nárok, v prípade predčasnej splatnosti úveru, alebo odstúpenia od zmluvy, previedol na žalobcu podpisom zmluvy vlastnícke právo k predmetu financovania, a to motorovému vozidlu zn. ŠKODA Yeti Advantage.

Podľa protokolu o odovzdaní a prevzatí vozidla žalovaný prevzal od predávajúceho IMPA Liptovský Mikuláš s.r.o. vyššie označené motorové vozidlo dňa 14. 12. 2009.

Listinou zo dňa 04. 04. 2011 žalobca oznámil žalovanému predčasnú splatnosť úveru v zmysle čl. VII ods. 2 VZP z dôvodu, že sa dostal do omeškania s úhradou splátok. Dňom 04. 04. 2011 žalobca stanovil nesplatenú časť istiny vo výške 12.389,28 eur splatnou. Na základe toho vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 16.861,86 eur.

Listinou zo dňa 04. 04. 2011 žalobca oznámil žalovanému v súlade s čl. III zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva uplatnenie zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k vyššie označenému predmetu financovania a súčasne ho vyzval na okamžité pristavenie špecifikovaného motorového vozidla na adresu žalobcu.

Podľa protokolu o prevzatí vozidla, spoločnosť IMPA Liptovský Mikuláš s.r.o. prevzala od žalovaného dňa 18. 04. 2011 predmetné motorové vozidlo značky ŠKODA Yeti, ev. č. LM 717 BS. V protokole o prevzatí vozidla nie sú uvedené žiadne závady.

Znaleckým posudkom č. 81/2011 zo dňa 13. 05. 2011, vypracovaným znalcom Ing. U. M. bola stanovená všeobecná hodnota vozidla ŠKODA Yeti 1,8 PSI 4x4 Ambition, ev. č. LM 717 BS ku dňu 10. 05. 2011 sumou 15.453,- eur vrátane DPH.

Faktúrou č. 1100201 dodávateľ LUBRA s.r.o. vyúčtovala žalobcovi cenu za odobratie vozidla 165,62 eur vrátane DPH. Faktúrou č. 110098 dodávateľ Norbert Ciller - NMR, s.r.o. vyúčtoval žalobcovi cenu za prepis predmetného vozidla v sume 231,68 eur. Faktúrou č. 81/2011 znalec G.. U. M. vyúčtoval žalobcovi cenu za výpočet hodnoty predmetného motorového vozidla v sume 180,66 eur. Faktúrou č. 11B00194 žalobca vyúčtoval odberateľovi spoločnosti IMPA Dolný Kubín, s.r.o. za odpredaj predmetného motorového vozidla sumu 15.190,50 eur vrátane DPH, celková cena bez DPH činila 12,658,75 eur.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. S prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, súd vo veci rozhodol, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť rozhodnutie vo veci, pričom nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania. Žalujúca strana požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že žalovaný je dlhodobo v zahraničí a medzičasom uhradil časť dlžnej sumy 1.400,- eur, pričom žalobca má záujem ukončiť spor zmiernou, z dôvodu hospodárnosti konania a nezvyšovania súdnych trov. Návrh zmieru zaslali žalovanému. V prípade, že žalovaný bude zmier akceptovať, tento odošlú bezodkladne súdu na schválenie. Súd konštatuje, že nebol zistený dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania. Tvrdenie žalobcu, že žalovanému zaslal na vyjadrenie návrh zmieru nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Z prednesu právneho zástupcu žalovaného jednoznačne vyplýva, že nemá záujem ukončiť vec zmiernou, keďže v podstatných častiach namieta uplatnenú pohľadávku a žalobu navrhol v celom rozsahu zamietnuť. Súd dáva do pozornosti, že medzi účastníkmi konania bol dňa 22. 08. 2013 písomne uzatvorený zmier, ktorý nebol súdom schválený, z dôvodu zisteného rozporu s právnymi predpismi.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (v znení do 10. 06. 2010):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka:

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 544 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka:

Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013):

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba B.F. I. W. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd žalobu zamietol v celom rozsahu, keď vykonaným dokazovaním nemal preukázanú jej dôvodnosť. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že žalobca poskytol žalovanému za účelom financovania kúpy motorového vozidla úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Rovnako nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že žalovaný si nespĺnil svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, v dôsledku čoho došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru. Žalovaná strana nerozporovala dlžnú čiastku splatnú ku dňu stanovenia úveru splatným vo výške 920,16 eur ani nesplatnú časť istiny v sume 12.389,28 eur.

Z obsahu spisu vyplynulo, že žalovaná istina vo výške 2.872,58 eur je výsledkom vyčíslenia vzájomných nárokov žalobcu a žalovaného vzniknutých z uzavretého vzájomného záväzkovo - právneho vzťahu (zmluvy o AutoKredite zo dňa 14. 12. 2009 a zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 695559 zo dňa 14. 12. 2009). Žalobca vyčíslil nárok voči žalovanému v sume 18.063,08 eur a nárok žalovaného voči žalobcovi v sume 15.190,50 eur. Po započítaní vzájomných nárokov predstavuje nárok žalobcu voči žalovanému 2.872,58 eur. Súd zameral pozornosť na dôvodnosť nároku žalobcu voči žalovanému vyčísleného v celkovej sume 18.063,08 eur, resp. jednotlivých položiek, z ktorých uvedená

suma pozostáva, keďže celková suma (18.063,08 eur) je v zmysle vyššie uvedených skutočností základom pre stanovenie peňažného nároku žalobcu voči žalovanému, ktorý je predmetom konania.

V zmysle čl. VII. ods. 5 všeobecných zmluvných podmienok zmluvy o AutoKredite, v prípade, že veriteľ stanoví úver predčasne splatným, je veriteľ oprávnený požadovať od klienta úhradu zmluvnej pokuty, ktorej výška sa určí spôsobom uvedeným vo všeobecných zmluvných podmienkach (VZP). Žalobca nepreukázal, že účastníci konania dojednali platne povinnosť žalovaného uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu. Základnou náležitosťou platného dojednania účastníkov konania o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu je jednoznačné a nezameniteľné určenie povinnosti, v prípade nesplnenia ktorej vzniká oprávnenej osobe (v prejednávanej veci žalobcovi) právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zo znenia VZP vyplýva, že klient (žalovaný) je povinný uhradiť veriteľovi (žalobcovi) zmluvnú pokutu v prípade, že veriteľ stanoví úver predčasne splatným. V citovanom znení VZP absentuje dojednanie o tom, aká konkrétna povinnosť je zmluvnou pokutou zabezpečovaná, čo robí dojednanie o zmluvnej pokute neplatným. Súd zdôrazňuje, že stanovenie úveru predčasne splatným zo strany veriteľa (žalobcu) nie je v žiadnom prípade porušením zmluvnej povinnosti, ale môže byť len dôsledkom porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného. Ak má byť záväzok zaplatiť zmluvnú pokutu dohodnutý platne, musí z dojednania o zmluvnej pokute jednoznačne vyplývať splnenie akej konkrétnej povinnosti je týmto inštitútom zabezpečené, t. j. pri porušení ktorej konkrétnej povinnosti vzniká nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 28. 11. 2013, 23 Cdo 1118/2013). V zmysle ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka v dojednaní o zmluvnej pokute musí byť určená výška pokuty, alebo určený spôsob jej určenia. V tomto smere nesmie zmluvný prejav vzbudzovať žiadne pochybnosti a dojednanie o spôsobe jej určenia musí taktiež spĺňať požiadavky platnosti právneho úkonu v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. V nadväznosti na uvedené skutočnosti podľa názoru súdu nespĺňa zmluvné dojednanie o spôsobe určenia výšky zmluvnej pokuty požiadavku zrozumiteľnosti právneho úkonu. Z textu zmluvného dojednania nie je možné jednoznačne určiť, čo sa rozumie výrazom čistá súčasná hodnota súčtu splátok. Rovnako nie je zrozumiteľným a určitým spôsobom vymedzený pojem EURIBOR, ktorý je taktiež jedným z východísk pre určenie výšky zmluvnej pokuty. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1.607,74 eur je v rozpore s právnymi predpismi a preto nemôže požívať právnu ochranu.

Záväzok žalovaného vo VZP (čl. VII bod 5) uhradiť žalobcovi všetky náklady súvisiace so stanovením úveru splatným, a to najmä na prehlásenie predmetu financovania, sprostredkovanie predaja predmetu, financovania, odťah, parkovné, atď., je všeobecný, bez konkretizácie výšky nákladov, bez spôsobu ich výpočtu, alebo čo najpresnejšieho odhadu. Náklady súvisiace so stanovením úveru splatným sú vymedzené príkladným spôsobom, čím nie sú vylúčené aj ďalšie náklady, výslovne vo VZP neuvedené. Od žalovaného, ktorý je obzvlášť v slabšom postavení spotrebiteľa, nemožno požadovať poplatky, zvýšené náklady alebo akékoľvek ďalšie peňažné plnenia, ktoré nie sú aspoň v minimálnej miere určitosti zmluvne vymedzené. Z tohto dôvodu uvedený záväzok dlžníka žalovaného nemožno považovať za určitý (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Uvedené zmluvné dojednanie, že dlžník znáša uvedené náklady, teda súhrn rôznych vynaložených súm žalobcom v súvislosti s predajom (na základe zmlúv so svojimi zmluvnými partnermi) nemožno v žiadnom prípade interpretovať tak, že žalovaný sa zaväzuje zaplatiť akúkoľvek sumu predstavujúci refakturáciu peňažných plnení, ktoré veriteľ vynaložil v rámci svojich podnikateľských aktivít. V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaný platne neprevzal záväzok uhradiť žalobcovi sumu 165,62 eur ako poplatok externej agentúry za odobratie vozidla, ktorý žalobca vynaložil tretej osobe (LUBRA s.r.o.) a tiež neprevzal záväzok uhradiť žalobcovi náklady spojené s prepisom predmetu financovania vo výške 231,68 eur, ktorú žalobca zaplatil tretej osobe (spoločnosti Norbert Ciller - NMR s.r.o.) na základe zmluvy medzi obchodnými spoločnosťami. Žalobca nepreukázal nevyhnutnosť a účelnosť vynaloženia týchto nákladov. Účelom náhrady nevyhnutných výdavkov je, aby veriteľ (žalobca) nebol poškodený výkonom zabezpečovacieho prevodu práva. Je povinný zvážiť, ktoré výdavky je nevyhnutné vynaložiť, aby sa dosiahol účel zabezpečovacieho prevodu práva. Výkon zabezpečovacieho prevodu práva v žiadnom prípade nesmie byť zdrojom obohacovania sa veriteľa, príp. tretích osôb. Účelom náhrady nevyhnutných výdavkov nie je dosiahnutie zisku veriteľa alebo tretej osoby, ktorá je zmluvným partnerom žalobcu. Vyššie špecifikované peňažné plnenia, ktoré sa žalobca zaviazal uhradiť tretím osobám a zvolenú realizáciu zabezpečovacieho prevodu práva prostredníctvom viacerých podnikateľských subjektov zapojených zmluvne do výkonu zabezpečovacieho prevodu práva,

nemožno považovať za účelnú. V každej z vyplatených odmien dominuje zisková zložka tretej osoby, pričom na základe predložených listinných dôkazov nemožno oddeliť túto zložku od skutočných nákladov (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 08. 06. 2011, sp. zn. 7Co/175/2011). Žalobca sa dôvodne domáhal zaplataenia nákladov za vypracovanie znaleckého posudku, za účelom stanovenia výpočtu hodnoty predmetného vozidla vo výške 180,66 eur.

Nedôvodný je aj nárok žalobcu v časti uplatnenia sumy dane z pridanej hodnoty (DPH) z ceny predmetu financovania vo výške 2.531,75 eur. V tejto časti uplatneného nároku žalobca neuviedol žiadne skutkové tvrdenia, ktoré odôvodňujú vznik nároku, ako aj rozsah uplatneného nároku. K tejto časti nároku žalobca v žalobe len uviedol, že predmet financovania bol odpredaný a o sumu kúpnej ceny za jeho odpredaj bola dlžná suma žalovaného voči žalobcovi znížená. Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, ktoré sa opierajú o právo alebo iný nárok (§ 79 ods. 1 OSP). Podstatou uvedenej povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Uvedená povinnosť tvrdenia je základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany, avšak nemusí to vždy zodpovedať konkrétnemu sporu, resp. konkrétnej hmotno - právnej úprave, ktorá sa má v spore použiť. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme, o ktorú sa účastník pri uplatnení práva, alebo pri bránení práva opiera. V žalobe musí byť uvedené, o čom a na akom základe má súd v spore rozhodnúť. Uvedenému účelu slúži opis rozhodujúcich skutočností, ktoré v prípade, ak budú v konaní preukázané, povedú k záveru, že požiadavka žalobcu, vyjadrená v tzv. žalobnom petite je opodstatnená. Požiadavky na opis rozhodujúcich skutočností sú prirodzene kvalitatívne vyššie v sporovom konaní, ako v konaní nespоровom a majú väčší význam v konaní, ktoré sa začína len na návrh, ako v konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Sporové konanie je ovládané tzv. prejednávacou zásadou. Uvedená zásada určuje, že procesnú zodpovednosť za zistenie skutkového stavu majú účastníci konania a nie súd. Prejednacía zásada znamená, že sú to účastníci konania, ktorí majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú a ktorých z tohto dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Žalujúca strana si v časti zaplataenia sumy 2.531,75 eur nesplnila povinnosť tvrdenia, čo má za následok jej neúspech.

Pre úplnosť okresný súd uvádza, že zostávajúce nároky žalobcu na zaplataenie sumy 920,16 eur (dlžnej čiastky ku dňu stanovenia úveru splatným) a sumy 12.389,28 eur (nesplatenj časti istiny) žalovaný nerozporoval. Po vzájomnom započítaní priznaných nárokov žalobcu s nárokmi žalovaného z predmetného záväzkového vzťahu je zrejmé, že nárok žalovaného (15.190,- eur) ako výnos z predaja vozidla prevyšuje priznaný nárok žalobcu (13.490,10 eur, t. j. 920,16 + 12.389,28 + 180,66), preto súd žalobu zamietol. Pokiaľ žalovaný namietal stanovenú cenu motorového vozidla po uplatnení zabezpečovacieho prevodu práva na tom základe, že vozidlo v čase odovzdania podľa protokolu nemal žiadne závady súd konštatuje, že na preukázanie uvedeného tvrdenia nepredložil ani nenavrhol vykonať žiadny dôkaz.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia. Právne mu zástupcovi žalovaného prislúcha odmena za zastupovanie, keď za jeden úkon právnej služby mu patrí 111,21 eur, t. j. za dva úkony právne služby (prevzatie a príprava, účasť na pojednávaní) vo výške 222,42 eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a/ d/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov). Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právne mu zástupcovi žalovaného prislúcha paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s dvomi úkonmi právnej služby vo výške 16,08 eur (2 x 8,04 eur). Podľa § 15 písm. a/ vyhlášky právne mu zástupcovi žalovaného tiež prináleží náhrada hotových výdavkov vzniknutých použitím osobného motorového vozidla na trase Liesek - Liptovský Mikuláš a späť, a to vo výške 21,23 eur predstavujúcej základnú náhradu za najazdené kilometre (116 km x 0,183 eur) a vo výške 12,28 eur predstavujúcej náhradu cestovných výdavkov za spotrebované pohonné hmoty (podľa internetovej stránky P.Y..X. predstavuje vzdialenosť na trase Liesek - Liptovský Mikuláš a späť 116 km, spotreba 7,9 l / 100 km, cena pohonnej látky 1,34 eur/l

zistená Štatistickým úradom SR). Právnomu zástupcovi žalovaného tiež prislúcha náhrada za stratu času stráveného cestou z Liesku do Liptovského Mikuláša a späť vo výške 65,20 eur (podľa internetovej stránky trvá cesta 1 hodinu, 2 minúty, t. j. 5 začatých polhodín x 13,04 eur). Trovy právneho zastúpenia činili celkom 337,21 eur. Súd nepriznal žalovanému náhradu za zaplatený súdny poplatok 172,- eur, keďže z obsahu spisu nebolo preukázané, že žalovaný zaplatil uvedený súdny poplatok (vo veci nebol podaný platobný rozkaz, preto žalovanému nemohla vzniknúť poplatková povinnosť z titulu podaného odporu proti platobnému rozkazu). Súd tiež nepriznal odmenu ani režijný paušál za úkon právnej služby návrh a podanie na súd, keďže žiadne písomné podanie zo strany právneho zástupcu žalovaného učené nebolo.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 337,21 eur na účet právneho zástupcu žalovaného podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.